

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Antonius de Padua 13. Iunij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

cies eius iucunda, lingua fœcunda, & os in laudem Dei semper apertum. Obedientiæ virtute omnibus se imitabilem, frugalitate laudabilem, & vniuersa morum probitate præbebat insignem. Decursis igitur multa cum honestate inferiorum graduû ordinibus, post bonam eorum administrationem, ad sacerdotale officium deposcitur. Simulac vero angelicam illam dignitatem sortitus est, non cõtentus iam pristina virtute, grandioribus eam cumulauit augmentis, & corpus quidem incredibili victus parsimonia macerabat, esurientes vero alimentis reficiebat: sitientes refocillabat: ac nudos suæ non parcens nuditati, vestiebat: & omissis suis suorumq; vsibus, quicquid sibimet furripere poterat egenis benignè largiebatur. Reliquis eius præclarè gestis, & miraculis, breuitatis causa supersedeo.

ADOLESCENTIA S. ANTONII DE PADO
13. Iunij. SUR. Tom. 3.

Olyssipone in regno Lusitaniæ nobili, pælapia natus Antonius in sacro fôte Ferdinandi nomen accepit, atq; ab ipsis incunabulis multa morû probitate ac vitæ integritate admirabili, optimorum parentum studia sedulo æmulatus est. Erat iam tum ab omni vanitate & lasciuiâ puerili alienissimus, crebro Ecclesiarum & monasteriorum terebat limina, & pauperibus lubes stipem erogabat. Eum mox parètes literis ac virtutibus imbuendum

N viris

viris pietate præstantibus commendârunt. Cum vero ætate iam prouectior improbos corporis motus spiritui acriter reluctâtes sensisset, nequaquam cessit petulantis ancillæ prauis cupiditatibꝫ nec fræna libidini laxauit: sed corpus suum in seruitutem spiritus redigere maturauit. Vilescebat ei indies mundus ille, & ne vanitatum cõpedibus stringeretur, neue impotenti cupidinis dominatu opprimeretur, ad Augustinianorum monasterium extra vrbs muros situm se cõtulit, vt inter illos spectatæ religionis viros ætatem fragilem à peccati illecebris tueretur. Igitur dulcissimo pietatis studio captus, spretis mundi oblectamentis in eodem vitæ instituto Deo se ibidem consecrauit. Sed cum biennio illo, quo apud eos mansit, crebra amicorum visitatione, ab ardenti rerum cælestium meditatione plurimũ retardaretur, impetrata à superiore licentia ad monasteriũ S. Crucis de Colimbria seuerioris disciplinæ studio cõmigravit. Cum autem per id tempus sanctorum martyrum quinque Franciscanorũ reliquias, dominus Petrus infans Serenissimi Lusitaniæ Regis Marcho adduxisset, & se illorum meritis à magnis periculis liberatum per omnes Hispaniæ prouincias diulgâisset, cœpit Ferdinandus magno martyrij desiderio inflammari. Itaque cum die nocteq; indefessa prece Deum sollicitaret, vt mēti ipsius aspirare dignaretur, quod diuinæ suæ voluntati gratius & proximorum

salu-

Castim.

saluti vtilius foret, tandem summo Abbatis sui
 consensu, ad Diui Francisci institutum cōmi-
 grauit. Et quia parētum suorum molestias ve-
 hementer formidabat, simul cum habitu no-
 men mutauit, ac deinceps Antonium se dici
 voluit. Interea cum ardens martyrij sitis ma-
 gis magisque eum extimularet, à fratribus ad
 Saracenos proficiscendi cōpiam postulauit.
 Verum profectiois conatū, Deo illum mul-
 torum saluti reseruante, vis morbi interceptit.
 Tandem igitur in Aemiliam delatus vir san- *Leisurium.*
 ctus, in vigilijs precibusque assiduo perstitit, tan-
 taque carnem suam inedia macerauit, vt hora re-
 fectionis ad fratres rediturus, nutante præ ni-
 mia imbecillitate gressu, seipsum interdū su-
 stentare non posset. Nec deerant illi crebræ
 dæmonum infestationes, quas mirabili con-
 stantia, diuina ope fretus, elidebat. Cetera ipsi-
 us egregia facta cum immortalī laude cōiun-
 cta, ne extra metas progrediar, prætermitto.

ILLVSTRE CERTAMEN VITI SAN-
 ctissimi pueri 15. Iunii apud Sur.

Tom. 3.

QVo tempore Valerianus Præses sub Dio-
 cletiano Imperatore acerbissimam in
 Christianos persecutionem mouebat, Vitus
 Hylæ nobilissimi viri filius, insigni religione
 & pietate ac miraculis adeò claruit, vt ipsimet
 dæmones publica voce admiranda ipsius me-
 rita faterentur. Postquam verò pueri fides

N 2 Vale-